

Sag anlagt den 23. marts 2016 — León Van Parys mod Kommissionen**(Sag T-125/16)**

(2016/C 175/32)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Firma León Van Parys NV (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne P. Vlaemminck, B. Van Vooren og R. Verbeke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 95 final af 20. januar 2016 i sag REC 07/07(REV), hvori det blev fastslået, at en efterfølgende bogføring af importafgifter er berettiget, og at en fritagelse for disse afgifter er berettiget i forhold til en skyldner og delvis berettiget for så vidt angår en anden skyldner, men hvad angår en anden del ikke er berettiget hvad angår denne bestemte skyldner, og hvori Kommissionens afgørelse C(2010)2858 af 6. maj 2010 blev ændret, annulleres.
- Det fastslås, at artikel 909 i forordning nr. 2454/93 ⁽¹⁾ i fuldt omfang finder anvendelse til fordel for sagsøgeren i nærværende sag efter Rettens dom i sag T-324/10, hvor Retten til fordel for sagsøgeren (i nærværende sag og i nævnte sag) annullerede artikel 1, stk. 3, i den oprindelige afgørelse, således at sagsøgeren i nærværende sag i henhold til artikel 909 i forordning nr. 2454/93 har ret til at blive fritaget fuldt ud for toldskylden og alle dermed direkte eller indirekte forbundne renter eller omkostninger.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 907 og 909 i forordning nr. 2454/93 og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sagsøgeren har anført, at de for sagsøger fordelagtige retsvirkninger af dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136) i sig selv er tilstrækkelige. Som følge heraf kræves der ingen ny kommissionsafgørelse for at fjerne den af Retten konstaterede ulovlighed, og sagsøgeren må nyde godt af virkningen af artikel 909 i forordning nr. 2454/93.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 907 i forordning nr. 2454/93 og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har misbrugt sin beføjelse til at kræve yderligere oplysninger i henhold til artikel 907 i forordning nr. 2454/93 med henblik på at omgå anvendelsen af artikel 909 i forordning nr. 2454/93. Sagsøgeren har nærmere bestemt anført, at Kommissionen allerede rådede over de anmodede oplysninger.

3. Tredje og subsidiaire anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, eftersom gennemførelsen af dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136), inden for en rimelig frist ikke kunne overstige den oprindelige periode på ni måneder fastsat i artikel 907 i forordning nr. 2454/93.

4. Fjerde og mere subsidiaire anbringende, hvorefter Kommissionen har misbrugt sine beføjelser, idet den har gennemført en ny undersøgelse og er nået frem til en konklusion, der er i strid med hvad Retten fastslog i dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136).
5. Femte og endnu mere subsidiaire anbringende om en ukorrekt fortolkning af bestemmelserne om regulering af bananmarkedet og om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
 - Sagsøgerens anvendelse af en leasingaftale med henblik på erhvervelsen af importlicenser var ifølge sagsøgeren en retligt fastsat mulighed i medfør af forordning nr. 2362/98 ⁽²⁾ og almindelig handelspraksis som anerkendt af WTO.
 - Dette kan ikke i sig selv anses for forsømmelighed fra en importørs side, når dette ikke er tilfældet for en toldspeditør eller for en anden importør, som anvendte licenser, der ikke kunne overdrages.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28.10.1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet (EFT L 293, s. 32).

Sag anlagt den 24. marts 2016 — SureID mod EUIPO (SUREID)

(Sag T-128/16)

(2016/C 175/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SureID, Inc. (Hillsboro, Oregon, De forenede Stater) (ved Barrister B. Brandreth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »SUREID« — registreringsansøgning nr. 13 698 675

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1478/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for appellkammeret og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
-